

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δικανική αποκαθήλωση

Ο **Χρήστος Χωμενίδης** γράφει την κωμωδία της σύγχρονης Ελλάδας ως εξωφρενική παρωδία δικαστικού μυθιστορήματος

CHRISTOS CHOMENIDIS

Το καινούριο μυθιστόρημα του Χ. Α. Χωμενίδη διαθέτει ατμόσφαιρα αστυνομικής πλοκής, αντλώντας τα πραγματολογικά του δεδομένα από τον κόσμο της σύγχρονης, μαχόμενης δικηγορίας

Χ. Α. ΧΩΜΕΝΙΔΗΣ
Η δίκη Σουάρεφ
Εκδόσεις Πατάκη, 2023, σελ. 424, τιμή 19,90 ευρώ

Το δικαστικό μυθιστόρημα ξεκινάει ενδεχομένως από τον γαλλικό 17ο και τον 18ο αιώνα με ένα μεικτό αφηγηματικό είδος, με έναν συνδυασμό πραγματικών γεγονότων αντλημένων από δίκες της εποχής και στοιχείων μυθοπλασίας, που ήταν ιδιαίτερος δημοφιλής τότε, ενώ αργότερα η δικαστική μυθοπλασία έγινε επικουρική παράμετρος του αστυνομικού μυθιστορήματος. *Η δίκη Σουάρεφ* (εκδ. Πατάκη), το καινούριο μυθιστόρημα του Χ. Α. Χωμενίδη, διαθέτει ατμόσφαιρα αστυνομικής πλοκής, αντλεί τα πραγματολογικά του δεδομένα από τον κόσμο της σύγχρονης, μαχόμενης δικηγορίας και αποτελεί παρωδία δικαστικού μυθιστορήματος με πλήθος αιχμές για το ελληνικό περιβάλλον των ημερών μας. Με πολυπρόσωπη σύνθεση ηρώων, που έχουν να κάνουν με το έγκριτο και ευρέως αναγνωρισμένο γραφείο ποινικών υποθέσεων του Δημοσθένη Καραμπαλίκη και με τον διευθυντή του Μάκη Σακκά, όπως και με τον κ. Φωτιάδη, τον Χάρη Τσετίνη, την Κωνσταντίνα Γιάννου, τον Σόλωνα Λούσκο, τον Ευθύμη Βογιατζή και την Παναγιώτα Αϊβάλη, σύζυγο του ιδρυτή και κληρονόμο της εταιρείας: ο καθένας χαρακτηρίζεται με την ιδιαίτερη ιστορία του και όλοι μαζί μέσα σε ένα πόρινο κουβάρι ανταγωνιστικών επαγγελματικών δεσμών. Σε όλο το βιβλίο οι σχέσεις των ανθρώπων του Καραμπαλίκη με τους πελάτες και τις δικαστικές τους ανάγκες αποκαλύπτουν μια Ελλάδα που προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στην εμπειρία της οικονομικής κρίσης ή της πανδημίας του κορωνοϊού και στη σημερινή περίοδο. Μια Ελλάδα την οποία ο Χωμενίδης δεν παρωδεί με τους εξηρησιαστικούς τόνους των παλαιότερων μυθιστορημάτων του, προτιμώντας να τη διακομωδίσει ελαφρά και ταυτοχρόνως να συναισθανθεί την καθημερινότητά της.

Παρωδιακό όργιο

Ο Εδμόνδος Σουάρεφ, πρώην πιανίστας και νυν μεγαλέμπορος μουσικών οργάνων, ζητάει από τον Σακκά να τον πάνε σε δίκη για φόνο συζυγικής ανιζηλίας που διέπραξε εν έτει 1983, αλλά μετά από την παρέλευση τώσων χρόνων το έγκλημα, ακόμα κι αν έχει συμβεί, δεν μπορεί να δικαστεί λόγω παραγραφής. Κι εδώ ξεκινάει όχι η κωμωδία της ελληνικής κοινωνίας, αλλά μια δίκη-παρωδία, όπως η δίκη του Σουάρεφ, που αποκαθλώνει τους πρωταγωνιστές της. Με πολλαπλές, μικρότερες, επάλληλες ιστορίες πελατών και δικηγόρων, με προσεκτικές προβολές των κεντρικών χαρακτήρων και με τον Σακκά να κρύβει επιμελώς τη φωνή κοράκου η οποία τον βασανίζει παιδιόθεν, η δίκη Σουάρεφ εξελίσσεται σε ένα παρωδιακό όργιο αντίθετο των καλύτερων σχετικών επιδόσεων του Χωμενίδη: καταπάτηση και παραμερισμός των νομικών κανόνων, κανένα αληθινό συμβάν, αγορητές με ρούχα Αποκρίας και απίθανα μα εμπνευσμένα λογύδρια, δαιμόνιος κατηγορούμενος, που διαλύει την οικογένεια του Σακκά εις τα εξ'ων συνετέθη, πάρτυ του γραφείου σε πίστina όπου η φαντασία εφομαχεί με την εξολόθρευση εδημμένων αναρχηχτών, πρόσοπα μεταξύ εξωντωπικής καρικατούρας και βουβού δράματος. Μήπως η μυθιστορηματική έξοδος του Χωμενίδη, που επιφυλάσσει βαθύτερη κατανόηση για τους παλιότερους της δίκης (του Σουάρεφ συμπεριλαμβανομένου), χρειάζταν να είναι πιο στρογγυλή και συμμετρική; Οποσδήποτε όχι. Με το ανοιχτό τέλος του βιβλίου, ο συγγραφέας επιτρέπει να οδεύσουν οι παθόντες, και κυρίως ο Σακκάς, σε μια ενήλικη, ανθρωπνότερη προοπτική, αποδεικνύοντας περίτρανα τη συγγραφική του ευαισθησία και ωριμότητα.